

VERNEDER UZELF

 [Broeder Neville introduceert broeder Branham—Red.] O, broeder, je zou moeten toegeven dat dit een schok is. Dan wil ik graag een aankondiging doen: “Laat er hier bestudeerd worden: hoe ik zoiets kan verzinnen.” [Broeder Branham en de samenkomst lachen.]

² Ik geniet er zeker van iedere keer dat ik hier ben. Onze reis nadert nu bijna het eind, van ons verblijf bij u. Want wij hebben dadelijk nog een samenkomst in Chicago en ik moet de—het gezin binnenkort weer terug in Arizona hebben. En ze hebben nog steeds niet hun zomervakantie gehad en ik zou ze over een paar dagen ergens voor een klein ritje mee naartoe nemen. En dan zal ik waarschijnlijk één, één dag weg zijn, één van de zondagen, en dan begin ik de volgende week in Chicago. Dan moet ik regelrecht op een maandag terugkeren en ze naar Arizona brengen.

³ En nu, ik heb er gewoon een hekel aan om op zondagmorgen binnen te komen en die tijd te nemen wanneer iedereen uitgerust is. Zondagavond ben je altijd vermoeid en afgemat, zondagavond; en dan de zondagavonddienst aan onze voorganger over te dragen, dat is—dat is wat vervelend. Maar, ik doe het niet graag, en dan op zondagavond zou ik, zondagavond, zondagavond dienst te hebben, en de mensen dan zo laat vast te houden. Velen van hen komen hier van ver weg uit het zuiden en—en helemaal uit het noorden, en ze moeten, o, ze rijden soms dag en nacht om hier slechts voor één dienst te komen, en gaan dan weer terug. En dat is de reden dat ik het op zondagmorgen probeer te houden wanneer ik kom, het geeft hen een kans terug te keren.

⁴ Oprechte, trouwe pelgrims, wat waardeer ik hen! Ze rijden door ijzel, regen en wat al niet om hier te komen, door het hele land heen, honderden mijlen, voor slechts één kleine dienst. Dus, het maakt me dankbaar tegenover God, en tegenover deze mensen, voor hun geweldige—voor hun geweldige ondersteuning, van wat ik de mensen probeer te vertellen van wat de Waarheid is.

⁵ Welnu, ik geloof dat dit de Waarheid is, ik . . . met heel mijn hart. Als er iets anders was waarvan ik dacht dat het beter zou zijn, zou—zou ik eerst gaan . . . Ik wil niemand vragen ergens heen te gaan waar ik niet éérs ga om te zien of het juist is of niet. Ik zou niemand vragen een—een stap te doen in God die ik zelf niet al gedaan heb en waarvan ik weet dat het de Waarheid is. Ten eerste moet het het Woord van de Here zijn, dan moet ik het

betreden en zien of het juist is. En als het dan juist is, dan kan ik zeggen: “Kom *deze* kant op.” Zie, het is: een weg makend.

⁶ En nu, ik vind dat elke prediker dat behoort te doen, eerst zelf hoort te gaan. Hij wordt verondersteld een leider te zijn, een leider van mensen; niet ergens wat zeggen waarop hij zelf zijn hand niet zou willen leggen. We behoren er te gaan en leiders van de mensen te zijn.

⁷ Vanmorgen had ik een hele vreemde, eigenaardige ervaring hier in de preekstoel. En dat ging over het laatste gedeelte van de Boodschap; het was niet mijn bedoeling het op die manier te zeggen. Ziet u? Maar ik geloof dat het al gezegd is en ik kan er nu niets meer aan doen. Maar, toen kwam ik thuis en begon erover te studeren.

⁸ En had vandaag een kleine familie-reünie, van alleen mijn broeders en hunnie. Mama is heengegaan. En we kwamen eerder bij haar in huis bij elkaar, en nu gaan we naar Delores' huis. We hadden daar vanmiddag een prettige tijd gehad, zaten te praten, en Teddy was erbij. We zongen enkele liederen, speelden wat lofzangen en zo.

⁹ Nu, ik denk dat misschien aanstaande zondagmorgen, zo de Here wil, als broeder Neville het niet erg vindt, dat ik dan een genezingsdienst zou willen hebben, uitsluitend toegewijd aan genezing. En ik—en ik denk dat met de Boodschap van vanmorgen, de manier waarmee de Here mij scheen te leiden om het te brengen, het naar voren te brengen, het ons wel enigszins zou moeten bemoedigen, zie, om—om—om werkelijk te geloven. We—we doen maar wat, en we—we nemen verschillende dingen, en praten erover. Maar als er dan orde op zaken gesteld moet worden, dat is iets anders. Zoals de . . .

¹⁰ Iemand mij vertelde, ik geloof dat het mijn broeder daarachter was die vandaag een—een kort verhaal vertelde over een man, een—een prediker en zijn . . . enkelen van, één uit zijn samenkomst, hij zei dat hij over een boomstam kon lopen.

Hij zei: “Dominee, zeker, de Here is met u.”

Hij zei: “Ik kan een blok hout op mijn rug dragen wanneer ik oversteek.”

“Zeker, de Here is met u.” En hij deed het.

¹¹ Hij zei: “Ik kan een blok hout dragen en tegelijkertijd een kruiwagen naar de overkant rijden.”

¹² “Zeker, Dominee, de Here is met u. Uw geloof kan alles doen.”

¹³ Hij zei: “Ik kan u in de kruiwagen stoppen en het blok hout dragen.”

Hij zei: “Nu, wacht eens even!” Zie?

14 Het ligt anders, wanneer u er zelf bij in betrokken wordt. Zie? Nu, dat, het is heel goed voor ons om hier “amen” te zeggen. Het is heel goed van ons om te zeggen: “Ik geloof dat dat waar is.” Maar zet het dan in werking. U moet het in werking zetten.

15 Zoals ik vanmorgen die opmerking maakte: de mensen die in de schaduw van Petrus lagen, ze vroegen niet eens om gebed.

16 Ik ben vele huizen binnengegaan en heb dit gezien. Bad voor ik ging, en er gewoon met de zalving naar binnen gaan en niet eens voor de mensen bidden, en ze lopen naar buiten en zijn genezen. Zie? Zie? Zo is het. Ik heb het zo vele malen zien gebeuren! Zie? U moet ergens uw geloof in kunnen plaatsen. U moet het geloven. En, ik geloof dat het uur nadert, en nu is.

17 En ik beseft dat dit geen dienst is voor een bandopname. Ze maken er misschien eentje voor zichzelf, maar dit is geen band die door het hele land uitgaat. De . . .

18 Hetgeen waar ik vanmorgen over sprak, heeft ons regelrecht naar een—naar een climax gevoerd en dat is de reden dat ik aanstaande zondag voor een—een—een genezingsdienst zal nemen. Want, sinds ik thuis ben; ik heb u verteld over de visioenen en wat er gebeurd is, en alles, en heb het gebracht naar waarom ik al deze dingen heb gedaan. En vervolgens bracht ik het vanmorgen nu helemaal tot aan die laatste Trek.

19 Nu, het is mijn tijd van toewijding aan God; Gods tijd om tot mij te spreken. Zie, ik—ik—ik moet gewoon een kleine verandering in mijn eigen leven hebben, want, niet dat ik denk dat ik slecht ben, maar ik—ik wil me wat nauwer met mensen verbonden voelen, ziet u, de mensen aan wie ik heb geprobeerd de . . . deze Evangelie Waarheid te vertellen en ze keren het de rug toe en lopen ervan weg en lachen erom.

20 Welnu, voor mij, het lijkt alsof dat een belediging is. Voor mij geeft het niet; maar voor de dingen die ik gezegd heb, dat het de Waarheid is, om hen te proberen te helpen. Zoals bij het afduwen van een boot en zeggen: “Hier, hier is het, steek over! Hier, kom uit die aanzwellende stroming, je zult sterven! U, u zult er omkomen!” En ze lachen gewoon om u en lopen weg. Wel, voor mijn gevoel lijkt het, dat wanneer zij weglopen, er niets meer is wat ik kan doen, zie, dat ik kan doen.

21 Maar ik wil nu langs de oever rennen en hen overreden: “Kom terug!” Zie, ik moet dat gevoel hebben, zie, omdat ik weet dat daar iemand is die nog niet is binnengekomen. En ik—ik zal vissen tot. . . Hij zei, tot de laatste vis is gevangen. Ik—dat wil ik doen.

22 Nu, en nu, ten einde dit te doen, verwacht ik dat er iets in een gebedsdienst gebeurt. Iets. . . En velen van u herinneren zich het visioen van de—van de laatste Trek, die Derde Trek, liever. Herinnert u het zich? Er was iets wat er net daarvoor gebeurde: Ik

zag dat Licht aankomen en die plaats binnengaan en zeggen: “Ik zal je daar ontmoeten.” Ik kijk er nu naar uit dat er iets gebeurt.

²³ Hier jaren geleden was het zo dat de diensten en die onderscheiding me zo zwak zouden maken dat ik wankelde. Velen van u herinneren zich dat. Het kwam gewoon tot een punt dat ik er stond en met Jack Moore aan de ene arm en broeder Brown aan de andere die me een uur lang na de dienst op straat liepen te begeleiden. En ik zou dan, probeerde te denken waar—waar ik was en wat er had plaatsgevonden. En dan de hele nacht daar liggen en eraan denken en snikken en zo allemaal en vroeg me af waarom ze onze Here Jezus niet aan hadden genomen.

²⁴ Vervolgens vertelde Hij mij in een visioen: “Op een keer zul je een dame ontmoeten die naar je toe zal komen, met een bruin kostuum aan, en ze zal een kleine baby in een deken dragen, en vanaf die tijd zul je kracht hebben om sterker te verduren.” Wel, ik heb u dat allemaal verteld. En in Chicago gebeurde het die avond toen de kleine Presbyteriaanse dame, toen haar eigen voorganger haar met de baby daarheen zond.

²⁵ En ik meen dat het zijn broer was, of één van hen was een—een arts. Hij zei: “Er is geen enkele hoop voor de baby, tenzij God Almachtig hem aanraakt.” Hij ging . . .

²⁶ Zij ging het haar voorganger vertellen. Haar voorganger zei: “Ik ben—ik ben niet bekwaam,” zei hij, “om—om naar deze Goddelijke genezing te handelen, omdat ik—ik het niet . . . het gewoon niet in mij heb, het geloof dat ervoor nodig is om het te doen.” Nu, dat—dat—dat—dat is er eerlijk over te zijn. Zie? Hij zei: “Ik heb het gewoon niet in me.” Hij zei: “Maar ik was in één van broeder Branhams samenkomsten, en ik zou u willen aanraden de baby naar—naar broeder Branham te brengen.” En de dokter had het opgegeven, en het zou sterven.

²⁷ En de kleine dame kwam daar binnen waar ik een—een soort dienst hield voor die kleine Katholieke kinderen die in die school daarginds verbrand waren, weet u nog. U weet nog wel toen dat gebeurde. We hadden die dienst, en regelrecht naar het podium kwam die kleine dame met het bruine kostuum aan. Mijn vrouw en de anderen zaten daar, en ik zei . . . keerde me om en keek, keek overal rond, en te zien of zij daar stonden. En het gebeurde dat, net voor ik naar voren kwam, Billy Paul en zij geloof ik, of de vrouw of iemand van hen, met de dame met de kleine baby hadden gepraat. En de dame kwam naar het podium toe en de Heilige Geest openbaarde de hele zaak en genas de baby daar.

²⁸ Ik liep weg, en sindsdien word ik gewoon niet vermoeid. Zie, het hindert me niet, en ik—ik ga gewoon alsmaar door.

²⁹ Ik kijk nu uit naar iets dat staat te gebeuren en die Derde Trek te beginnen. Zie? En misschien zal de genezingsdienst van

aanstaande zondagmorgen dat misschien voortbrengen. Ik weet het niet.

³⁰ Wat ik denk dat we moeten doen, is uw mensen te vertellen, uw zieken te halen. Nu, voor een genezingsdienst moeten we ons consacreran op de zieken. Neem uw zieken en breng ze hier aanstaande zondagmorgen vroeg heen, laten we zeggen tegen acht uur of half negen, en we zullen hun een gebedskaart geven als ze door de deur komen, of hoe ze het ook doen. En dan zullen we een gebedsrij hebben en voor de zieken bidden en gewoon zien wat de Heilige Geest zal doen.

³¹ Ik geloof dat Hij wonderen zal doen als we Hem gewoon zullen geloven, zie. Maar we moeten Hem nu daarvoor geloven, met heel ons hart. En ik denk dat het grote uur is aangebroken, dat God, in zoverre wij er vanmorgen over spraken, ons zoveel heeft laten zien, en ons tot een zekere... gewoon tot aan een plaats heeft gebracht. Om even een duw over die kleine heuvel te krijgen, en dat is alles wat er voor nodig is, en dan komt het op gang. Zie, en—en op gang, net zoals het was, net zo, met de onderscheiding, precies zo, met het profetische, om het te zien.

³² Ik stond in Calgary... neemt u mij niet kwalijk, het was, de koninginnestad, daar in Regina, Regina. En Ern Baxter stond daar en een groepje van ons. En de Here had mij hier op het podium verteld: "dat het zal geschieden dat u de geheimen van hun hart zult kennen." En dat klopt. En ik had daar nooit aan gedacht, op die manier. Ik liep die avond naar het podium met Ern, en begon voor de zieken te bidden. En hier kwam een man aan; zijn hele leven werd gewoon tentoongesteld; eerste keer dat het ooit gebeurde, gewoon zo, plotseling, in een genezingsdienst. En vervolgens keek ik uit over het gehoor en hier begon het over het gehoor neer te komen, en zo. O, wanneer wij de andere kant bereiken! De helft is zelfs nog niet verteld, van de dingen, om op te letten, en dingen in het leven van mensen te zien. Ik zeg er niets over. Laat het gewoon met rust, zie, tenzij ik echt gedrongen wordt iets te zeggen.

³³ En nu kijk ik uit naar dit volgende om zo te beginnen. Zie, dat God, op Zijn eigen manier, op Zijn eigen soevereine tijd, het begint. En het—het zal iets anders zijn dat—dat ver uitgaat boven enige van deze andere twee. Zie? En ik kijk ernaar uit dat dat gebeurt.

³⁴ En misschien, ik dacht dat als ik een kleine genezingsdienst misschien aanstaande zondag zou hebben. Dan zal ik de volgende zondag waarschijnlijk met de kinderen en hun weg zijn, omdat ze terug moeten en naar school moeten. En de volgende zondag ben ik dan natuurlijk daar in Chicago, in de samenkomst daar. En kom er dan de volgende maandag weer om dan op dinsdag naar—naar Arizona te vertrekken, om de kinderen weer op school te krijgen.

35 Wel, wat hebt u gevonden, pastor? [Broeder Neville zegt: "Wel, ik heb iets heel ongewoons ontdekt."—Red.] Goed, dat is heel fijn, we willen er nu over horen.

36 Dus, nu de—de Here zegene u allen heel erg goed. En ik—ik hoop u aanstaande zondag hier te zien. En woensdagavond . . .

37 En luister. Vergeet dit niet, deze kleine gemeenten, zoals broeder Ruddell, broeder Jackson, broeder Parnell, en al die kleine broeders die daar zwaar worstelen, ziet u. En zij voelen zich of wij hier hun—hun—hun zusterkerk zijn, ziet u. Wij zijn voor hen als een soort kleine moedergroep. Daar werden zij geboren, van hieruit, herders enzovoort.

38 En deze kleine man hier achteraan, broeder, ik heb hem daar onlangs op een avond ontmoet, Allen, kleine broeder Allen. Ik hoop dat broeder Collins hier in contact wil komen met broeder Allen, als hij hem niet kent. Ze zijn beiden Methodistenpredikers, en hebben—hebben Waarheid van het Woord gezien.

39 En de—de organisatie van de Methodistenkerk, wat trouwens een fijn stel mensen is in die Methodistenkerk. Denk nooit dat ze dat niet zijn. Dat zijn ze. Het is een fijne groep mensen in die Katholieke kerk. Het is een fijne groep in de Presbyteriaanse kerk. En al die plaatsen daar, het zijn mannen en vrouwen die wachten tot zij dat Licht over hun pad zien flitsen. Blijf het Licht in nederigheid flitsen, in lieflijkheid. Laten we allen dichter bij God komen door onszelf te vernederen. Zie?

40 Vergeet niet dat deze tabernakel haar kracht zal verliezen. Herinner u dat dit het doelwit is waarop Satan elk geweer uit de hel getraind heeft. Hij zal iemand iets laten doen wat in strijd is met wat de ander denkt. Dat doet hij. Daar is hij mee bezig. Dat is zijn vak; als hij iemand kan vinden om iets te laten zeggen, iemand over een ander te laten spreken, te zeggen: "Hé, luister, wist u wat *die-en-die* deed?" Luister er niet naar. Luister er totaal niet naar. Dat is de duivel. Zie, het is Satan. Geloof het niet.

41 Als er iets is wat iemand verkeerd gedaan heeft, bid voor hen. En bid niet op een zelfzuchtige manier met te zeggen: "Ik weet dat het mijn plicht is dat ik voor die broeder moet bidden." Neem het ter harte, werkelijk diep, voor die zuster. En spreek gewoon, en wees echt aangenaam, en voor u het weet, vindt u ze weer terug in de dienst. Zie? Want tenslotte gaan wij de zonsondergang tegemoet.

42 De Here Jezus zal een dezer dagen komen. En weet u, het zal denk ik zo plotseling zijn en zo—zo heerlijk en zo, er zal één honderd pro- . . . één honderdste van één honderd procent van de hele wereld die het nooit zullen weten wanneer die Opname plaatsvindt. Het zal gewoon zo stilletjes gaan dat niemand er wat van zal weten. Zie?

43 En er zullen; de kleine groepen natuurlijk, zullen zeggen: “Welnu, *die-en-die*?”

44 “O, ze zeggen dat er een fanatieke groep daarginds is, zeiden dat een groep van daaruit is vertrokken, en zij. . . Dat is niet zo. Ze zijn gewoon ergens heengegaan. We hebben dat fanatisme eerder gehad, ziet u.”

45 “Wel, ze zeggen dat die kleine tabernakel, in een plaats genaamd Jeffersonville, dat er zoveel van hun leden worden vermist.”

46 Zie, ze spelen dat gewoon uit. Ze zullen zeggen: “O, daar is niets aan de hand, ziet u,” zo, en het zal voorbij zijn, en ze zullen het niet weten.

47 Over het hele land zal het komen, degenen die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan. De Opname zal plaatsvinden, de Gemeente zal naar Huis gehaald worden. En dan zal de Verdrukking beginnen, en o my, in die tijd willen we hier niet zijn. Ik wil hier niet zijn in de Verdrukking. Nee. God verhoede dat er iemand van ons ooit gedurende die tijd hier zou zijn. Want: “hij die vuil is, zij verder vuil; hij die heilig is, zij verder heilig, hij die rechtvaardig is, zij verder rechtvaardig.” Er is geen. . . Het Lam is naar voren getreden met Zijn Boek van Verlossing, en de Bruid is weggenomen. Degenen die het afgewezen hebben, moeten door een Verdrukkingsperiode gaan, zowel Joden als Heidenen. Wat een tijd van Verdrukking! Dat wil ik niet.

48 “Here, heilig mij nu.” Dat is goede Nazarener leer, niet? En het is nog eens de waarheid ook. Het is waar. Dat klopt. “Vul mij nu met Uw Heilige Geest, Here. Neem heel de wereld nu uit mij weg, Here. Laat—laat ons geen. . .”

49 Zoals de oude kleurlingbroeder zei: “Meneer, ik heb mijn kaartje in mijn hand. Hij is al geknipt, en wanneer ik die ochtend bij de rivier kom wil ik geen moeilijkheden.”

50 Dus zo is het ongeveer, ik—ik wil geen moeite. Houd uw kaartje in uw hand, want wij zullen oversteken. Denk er eens aan, de geweldige tijd van verlossing is nabij.

51 En nu, nog iets. Broeder, hoe heet hij, hier in Utica? Ik denk broeder Graham, en nog een broeder daar die herder is. Een broeder Shanks of zoiets of Sink? [Broeder Neville zegt: “Broeder Snelling.”—Red.] (Broeder Snelling is dus de voorganger?) Broeder Snelling is nu de voorganger in Utica. Ik denk dat hun gebedsdienst op. . . [“Donderdagavond.”] donderdagavond is. Nu weet u, het zou erg fijn zijn als wij daar op donderdagavond binnen zouden wippen en die mensen wat gemeenschap tonen. Zie? En dan wanneer broeder Jackson, de keren dat hij de zijne heeft, als we gewoon een groepje van ons bij elkaar krijgen en er gaan.

52 Blijf gewoon bidden, blijf graven! Ja; stop niet. Net zoals toen Elia hun vertelde, zei: “Graaf daar geulen!”

Als u dieper komt en een oud blikje raakt en zegt: “Ik ben te moe.”? Gooi hem aan de kant en blijf graven. Zie? Blijf gewoon graven, want wij moeten graven. We moeten gewoon graven, dat is alles. Want, als u—als u verwacht de verdrukking te ontlopen, kunt u maar beter beginnen te graven.

53 En nu, voor mijzelf, ik predik daar tegen mezelf. Ik zal dieper beginnen te graven dan ik ooit heb gegraven. Want ik voel dat, dat in het land, en rond de wereld, dat deze bediening wéér zal, daar het nu ongeveer overal over de wereld bekend is; ik—ik moet weer gaan.

54 Mijn vrouw zei me. . . Laatst één morgen zei ik: “Ik wil dat je met me meegaat wanneer ik wegga. Ik ga rond januari weg, zo de Here wil. Ik wil een complete wereldreis maken, helemaal rond; terugkomen, en misschien ergens volgende zomer diensten in de Verenigde Staten houden.”

En zij zei: “Ik ben te oud om te gaan.”

55 “Wel,” zei ik, “ik ben gegaan toen ik. . . ongeveer, mijn laatste reis overzee was ongeveer acht jaar geleden, en ik voel me of ik nu in een betere conditie ben dan ik acht jaar geleden was, weet u. Zie? Ik weet er nu meer over.”

56 En toen kwamen we op het onderwerp: “Als de Here zei: ‘Ik zal je vijftwintig jaren toebedelen. Je zult niet zwak worden. Je zult in staat zijn om te gaan, en Ik zal je vijftwintig jaar op aarde toebedelen,’ zou je van—van geboorte tot vijftwintig nemen, of van vijftwintig tot vijftig, vijftig tot vijfenzeventig, of vijfenzeventig tot honderd?”

57 Nu, ieder mens die enige tijd op aarde wordt toebedeeld, zal zeker een hoogst onbezonnen ding doen als hij die tijd niet in dienst van God besteedt. Het kan me niet schelen wat hij doet.

58 Nu, als u een hartenbreker voor de vrouwen zult zijn of zo, kunt u maar beter die jonge leeftijd nemen, die eerste vijftwintig. Zie?

59 Als u een timmerman, een monteur of zoiets zult zijn, kunt u maar beter de tweede vijftwintig nemen. Zie?

60 Toen dacht ik: “En ik dan? Welke zou ik nemen?” Ik zou van vijfenzeventig tot honderd nemen. Ik zou slimmer zijn, wijzer. Ik zou stabielere zijn. Ik zou meer weten over wat ik doe. Ik ben tien jaar, acht of tien jaar ouder dan de laatste keer dat ik overzee was. Ik spring er niet meer bovenop alsof ik slangen aan het afmaken ben. Ik zal er meer over weten, ziet u. Ik weet hoe.

61 Het is net als een wasbeerjachthond die een wasbeer bevecht, zie. Je weet meer over hoe je hem moet pakken. Spring er niet op af; hij zal je vel eraf stropen. Zie, ken zijn streken en let op

wat hij doet. En we leren meer over de vijand. Dus we moeten al zijn technieken ontdekken en hoe hij benadert en wat hij doet, en zijn stompen kennen, dan bent u getraind om hem aan te pakken, ziet u.

⁶² “Dus ik geloof nu,” ik zei mijn vrouw, “ik geloof dat ik nu in een betere conditie ben dan toen ik veertig jaar was en daarheen ging.” Zie, en ik ben vierenvijftig. En ik geloof dat als ik leef en nog steeds zo goed te been ben als nu, wanneer ik honderd ben, als ik . . . als Jezus zo lang nog zou vertoeven, dat ik dan in een betere conditie zou zijn om te gaan dan nu. Zie? Omdat u er meer over weet, u weet beter wat te doen en hoe te handelen, hoe de situatie aan te pakken.

⁶³ Neem heel wat mensen nu als ze geopereerd moeten worden. “Ze zeggen dat er pas geleden een nieuwe arts klaar was met zijn studies die net van de medische school gekomen is. Hij heeft nog nooit een operatie gehad. Laat hem het doen.”

⁶⁴ “O nee”, zou u zeggen, “niets ervan. Niet die kerel. Nee meneer. Ook al; zeker niet. Ik wil niet dat hij mij met een mes aanraakt. Wel, ik ga liever daarheen om *die-en-die* te krijgen. Ik hoor dat hij heel wat operaties gedaan heeft. Hij weet hoe hij het doen moet.” Zo is het, zie. Dat is de gedachte.

⁶⁵ U denkt hieraan, maar aan die ziel dan? Ik wil iemand die weet waar hij staat, en die de weg kent, die hem bewandeld heeft. Jazeker.

⁶⁶ De Here zegene u. In orde, broeder Neville, kom maar naar voren. En God zegene broeder Neville. Vergeet nu aanstaande zondag niet.

⁶⁷ [Broeder Neville spreekt een ogenblik over broeder Branham en broeder Vayle, dan zegt hij: “En het verheugt mij de predikers van God te verwelkomen, speciaal degenen die hiermee samenwerken en hierin met ons tezamen zijn. Het verheugt me van hen te horen.”—Red.] Amen. [“Dus vroeg ik doctor Lee Vayle, ik zei: ‘Zou u willen prediken als broeder Branham niet predikt?’ En Broeder Branham had dit niet; misschien wist hij dit.”]

Nee, ik wist het niet. Anders zou ik zelfs niet zo lang gesproken hebben.

⁶⁸ [Broeder Neville zegt: “Dus vroeg ik broeder Vayle vanavond of hij voor ons zou willen prediken in geval broeder Branham het niet deed. Omdat hij in de samenkomsten samen met hem gewerkt heeft, en hij over de Weg, deze Weg kent. En wij zijn blij broeder Vayle te hebben. Ik waardeer hem en respecteer hem evenals ik gelijk wie van de andere predikers, en gelijk ik al de anderen doe. En dus als hij vanavond wil komen en voor ons wil spreken, zou het mij een genoegen zijn om hem het te laten doen.”—Red.] Amen. [“God zegene, en laat ons bidden voor

broeder Vayle. Sommigen van u hebben hem nooit gehoord en ik vertrouw dat u voor hem zult bidden.”] Ja.

⁶⁹ Ik had niet al zijn tijd moeten nemen. Ik verontschuldig mij tegenover het gehoor. Ik wist het niet toen ik daar zat dat hij . . . dit geregeld was. God zegene u broeder Vayle.

⁷⁰ [Broeder Lee Vayle zegt: “Het was niet geregeld. Hij zei als u ‘niet zou spreken.’ En u kwam.” Broeder Branham en de samenkomst lachen—Red.] Goed. Dat is fijn.

⁷¹ Ik krijg hem zelf te horen. Broeder Vayle heeft vele malen voor ik sprak in de samenkomsten gesproken en—enzovoort. Hij heeft de samenkomsten lange tijd geleid en een fijne broeder, heeft het uitstekend gedaan. En ik ben er zeker van dat dit gehoor altijd blij is om broeder Vayle te horen wanneer hij spreekt. De Here zegene broeder Vayle.

⁷² [Broeder Vayle spreekt zeventig minuten over Marcus 16:15-20 en andere Schriftgedeelten, getiteld: *Waarom heeft Marcus 16 geen uitwerking gehad? En hoe, volgens de Schrift, kan men het doen werken*—Red.]

⁷³ Zoveel werd gezegd dat ik—ik—ik niets meer zou kunnen zeggen om het te verbeteren. En ik geloof waarlijk dat het de Here was die dit voor broeder Vayle bewerkte om deze boodschap te brengen, na vanochtend. Ziet u, het moet zo werken. Wij—wij nemen dat van God aan. Wat, er zijn zoveel dingen die hij gezegd heeft; ik—ik—ik heb hier twintig predikingen over neergeschreven van wat hij zei.

⁷⁴ Ik dacht hier aan één kleine illustratie om te onderstrepen wat hij gezegd heeft. Nu, we kijken op dit horloge om erachter te komen hoe laat het is. Tenzij elk instrument in dat horloge met elkaar coördineert, zullen we nooit de juiste tijd weten. Is dat juist? En daar zijn wij allemaal voor nodig, allen tezamen, als wij de Derde Trek werkelijk iets voor God willen zien doen, is het coördinatie met ieder van ons tezamen, om ons voor God te vernederen, en onze verkeerdheden belijden, en te bidden, en God te geloven voor deze dingen.

⁷⁵ Ik geloof waarlijk dat wat broeder Vayle zei de Waarheid is, dat God nooit Zijn Geest in een onheilige, onrechtvaardige, ongehoorzame tempel zal plaatsen. Nee. Het moet komen langs de—de weg van de reiniging van onze harten van alle bedrog en ongerechtigheid opdat wij zuiver voor God mogen zijn opdat Hij Zijn zuivere Heilige Geest door ons mag laten werken om deze dingen te laten geschieden. Ik—ik denk dat, wanneer u vanavond naar huis gaat dat, als u dat kleine boek van Judas leest, dat u nu heel wat leert van wat broeder Vayle heeft gezegd. En hij zei: “Ik strijd ernstig voor het Geloof dat eens de heiligen werd overgeleverd.” Ze zijn ervan weggekomen. Hoe mannen met een

verdorven geest, en dergelijke, zijn binnengekomen en ze hebben weggelokt van de—van de ware dingen van God.

⁷⁶ En God kan alleen werken zoals wij Hem laten werken. En er zijn zoveel wonderbare dingen dat ik, sprekend . . .

⁷⁷ Weet u, mensen willen kracht, en eigenlijk weten ze niet wat kracht is. Zie, ze—ze weten niet werkelijk wat—wat—wat ermee gepaard gaat. De—de weg omhoog is naar beneden, altijd. Als u kracht wilt, kijk dan hoe nederig u kunt worden. Kom gewoon weg van al uw werelds denken en verneder uzelf voor God, en dan hebt u meer kracht dan de man die door het hele gebouw rent en een hele hoop lawaai maakt; zie, omdat u in staat bent geweest om uzelf te overwinnen en uzelf aan Christus toe te vertrouwen, zie, uzelf voor Hem te vernederen. Dat is werkelijk kracht.

⁷⁸ Toon mij een kerk die nederig is, echt nederig, geen—eh arrogantie, van een kerk, gewoon een lieflijke, nederige kerk, dan toon ik u een kerk die de gunst en kracht van God in zich heeft. Dat is juist. Dat is wat er voor nodig is: nederigheid, ons voor God te vernederen, God gewoon door ons heen laten werken. U hoeft niet een hoop lawaai te maken.

⁷⁹ Soms, zoals de boer zei: hij ging met zijn boerenwagen naar het veld, en telkens wanneer hij over een hobbel ging, rammelde het maar voort. Maar toen hij terugkeerde, ging hij over dezelfde bult en het maakte geen enkel lawaai omdat het met goede dingen geladen was.

⁸⁰ Dus ik denk dat dat zo ongeveer juist is, zie, dat we gevuld worden met de goede dingen van God, zodat de vrucht van de Geest door ons bekend mag worden. Zoals hij daar zo vaak naar I Korinthe 13 verwees, en hoe: “Al ware het dat ik mijn lichaam geef om verbrand te worden, en heb al deze dingen, en heb geen liefde; het is niets, het baat mij niets.” Zie? Dat willen wij doen.

⁸¹ Bovenal zijn het onze individuele zielen waarvoor wij voor God verantwoordelijk zijn. Zie, het—het is *u* die naar de hemel gaat. Het is niet of *ik* ga of *hij* gaat. Het is *u* die gaat, zie, en u eerst. En u moet dit uitzoeken en welgevallig voor de Here komen.

⁸² En ik heb altijd ontdekt dat de man die zich vernedert de man is die God verhoogt. Wanneer u een persoon neemt met uitgestoken borst die alles weet, en u kunt hem niets vertellen en hij is arrogant en—en wel, dat—dat is de persoon die nooit wat bereikt. Maar neem die man die zich vernedert en zachtaardig wandelt.

⁸³ Ik sprak onlangs tot een man die net een gemeente aan het organiseren is daar bij. . . uit een organisatie getrokken is waar ze zaten. . . Goed, wel, het is broeder Boze, en die kerk waar ze, ze die grote kerk daar al zo lang gehad hadden en de Here hem gezegend heeft. Vervolgens kwamen de mensen tot een punt

dat ze het wilden verfraaien zoals de rest van hen en het in een organisatie wilden gooien. En toen ze dat deden, heeft het gewoon . . . die nederige Christenen daarbinnen wilden dat niet. Heel hun leven was hun daartegen onderwezen, dus liepen ze erbij weg. Nu hebben ze een groep en de Here heeft hen gezegend tot ze nu weer op een grote plaats komen voor een kerk nu die ongeveer vier of vijfduizend mensen kan bergen en beginnen ze opnieuw.

⁸⁴ En zij kwamen naar me en zeiden: “Broeder Branham,” zaten onlangs daar in het bureau, het bureau van de samenkomst. En hij zei, een van de leiders, broeder Carlson en hun, zei: “Wat moeten we doen?”

⁸⁵ Ik zei: “Zoek een man om de herder te zijn die geen reputatie heeft in alle denominatie, die gewoon een hele goede, oprechte, aangename, nederige broeder is die het leven leeft. God zal voor de rest ervan zorgen, zie.” Ik zei: “Een goede voorganger die alleen maar de schapen zal voeden en nederig is en dergelijke; God zal de rest doen. Als u . . . Niet een of andere grote ‘weetal’ die binnenkomt en *dit* in orde zal brengen en dit moet op *deze* manier zijn en die de boel omgooit.” Ik zei: “Het zal nooit werken. U bent er net doorgekomen.”

⁸⁶ Dat is het, elk deel in de gemeente moet samenwerken, en u moet uw deel ervan bijhouden, zodat we zien in welke tijd we leven. We kunnen er wel dichter bij zijn dan we denken.

⁸⁷ Nu, wij waarderen broeder Vayle. Nietwaar? De Here zegene u broeder Vayle. Dank u. En we danken de Here voor het brengen van deze geweldige boodschap aan ons vanavond.

⁸⁸ En ik kreeg enkele minuten geleden een notitie. Een van de zusters heeft iets gehad wat ze wilde vertellen, in een droom. Als u het gewoon voor mij wilt opschrijven, zuster, ik—ben ik. . . Hij heeft haar enkele dromen gegeven die absoluut waar zijn geweest. We nemen niet alle dromen aan. Nee nee. Maar wanneer ze van God zijn, willen we weten dat het God is Die tot ons spreekt.

⁸⁹ Zoals alles wat in tongen spreekt, wij geloven het niet; maar wanneer er een uitlegging komt die ons iets vertelt wat gaat gebeuren en wij het zien gebeuren, dan danken wij de Here ervoor. Zie?

⁹⁰ We willen het vloeiend, lieflijk en in de orde van de Here laten lopen. Dus onthoud dat uw deel misschien de hoofdveer kan zijn, of het kan de kleine, een kleine wijzer of een onderdeelje zijn, of de opwindknop, wat het ook mag zijn, of het kan de wijzers op de voorkant van de klok zijn die de tijd aangeven. Maar wat het ook is, wij moeten allen samenwerken in harmonie met het Evangelie van Jezus Christus om dit te laten gebeuren.

⁹¹ Denk eens! Als gaven zo geweldig zijn, wat wij kracht noemen; en Paulus zei: “Al ware het dat ik geloof had dat ik een berg zou kunnen verplaatsen, en geen liefde heb, zo ware ik niets.” Denk er eens aan.

⁹² En al zegt u: “Wel, al—al begreep ik. . . ik wou dat ik de Bijbel kende.”

⁹³ “Al ware het dat ik alle geheimenissen van God begreep,” zie, “en nog, al zou ik het kunnen, maar de liefde niet had, zo ware ik niets,” zie, “ik ben nog nergens aangeland.” Zie, de hoofdzaak is God lief te hebben en uzelf erbij te vernederen.

⁹⁴ Nu, zeker, na al die jaren op het veld en rond de wereld en allerlei mensen te hebben gezien, behoor ik ietsjes te weten over de poort om in te gaan. En als u ergens wilt komen met God, laat dan nooit een arrogante geest over u komen. Laat geen wrok in u komen. Het maakt niet uit wat iemand ook gedaan heeft, al zijn ze verkeerd, bouw nooit een complex op tegen die persoon. Zie? Wees zachtaardig en vriendelijk. Bedenk dat God u liefhad toen u in zonde was. En als de Geest van God in u is, hebt u de andere lief wanneer hij de schuld heeft. Zie, bid gewoon voor hen en heb elkaar lief.

⁹⁵ Boven alles, heb God lief en heb elkaar lief. En wees nederig, voor God en onder elkaar, en God zal ons zegenen, en het is moeilijk te zeggen wat Hij zal doen. Meestal, wanneer een gemeente in aantal begint toe te nemen en wat groter begint te worden of zoiets, dan dwalen ze af van de echte zaak, de echte zaak.

⁹⁶ Weet u wat deze dingen teweegbracht, toen ik net begonnen was en de Here aan de oever van de rivier aan mij verschenen was, en mij dat vertelde? En broeder Vayle zag dat geloof ik in een blad in Canada, vele jaren geleden, waar de Engel des Heren daar aan de rivier verscheen, het kwam in de Associated Press: “Mystiek Licht over plaatselijke prediker tijdens dopen.” En—en weet u wat dat deed? Toen wij de tentsamenkomst net aan de overkant van de straat hadden, een tent die zitgelegenheid had voor ongeveer, o, vijftienghonderd mensen, kwamen predikers overal vandaan en zeiden: “Broeder, kom eens even hier.” Ik was nog maar een jongen, zoals, o, maar een knaap. En hij zei: “Hoe houdt u deze mensen eensgezind? Ze hebben elkaar zo lief dat. . . Ik heb mensen elkaar nooit zo lief zien hebben.”

⁹⁷ Dat is de Here. Dat is waar deze gemeente werd daarop gegrondvest, goddelijke, broederlijke liefde voor elkaar. Ik heb ze zelfs elkaar de hand zien schudden toen ze de plaats verlieten en als baby's huilen, om elkaar te verlaten. Zo lief hadden zij elkaar. En ik kon naar hun huis gaan om hen te bezoeken, en maal lag de Bijbel open en bevlekt met tranen. Kwam 's avonds binnen waar vaders en moeders bij elkaar vergaderd waren, en hun kleine kinderen om zich heen op de vloer geknield; en vaders

en moeders op hun knieën, huilend en biddend. Ik zou bij de deur staan en wachten en wachten en wachten. En ze hielden niet op met bidden. Ik zou gewoon zelf op de stoep zitten en zelf beginnen te bidden, terwijl ik op ze wachtte, zie. En dat—dat was wat. . . en ze hadden elkaar lief. Ze hadden elkaar lief. We stonden vroeger en zongen dat oude lied:

Gezegd zij de band die
Onze harten samenbindt in Christelijke liefde;
De gemeenschap van verwante gedachten
Is als die daarboven.

Wanneer wij uiteen moeten gaan,
Geeft het ons innerlijke smart;
Maar wij zullen nog met ons hart verbonden
zijn,
En hopen elkaar weer te zien.

⁹⁸ Ik zeg dit met grote blijdschap in mijn hart aan Christus. Velen van hen slapen er hier in deze graven vanavond, gemarkeerd, en wachten op die grote opstanding waar wij elkaar weer zullen ontmoeten.

⁹⁹ Laat die Geest nooit van deze plaats wijken! Als het ooit gebeurt, dan maakt het mij niet uit hoe welsprekend uw voorganger mag zijn, hoe goed hij het Woord van God mag brengen, de Geest van God wordt door bedroefdheid verdreven. Zie? Wanneer we alle dingen in gemeenschap gemeenschappelijk kunnen hebben, en elkaar liefhebben, dan zal God met ons werken.

¹⁰⁰ En we geven de tijd aan, zodat de mensen voorbijlopen en zeggen: “Als u een kerk wilt zien die werkelijk nederig is, een gemeente die God echt liefheeft, stap dan eens die tabernakel daar binnen en kijk hen eens. Kijk naar de zorg die ze voor elkaar hebben, het respect; wanneer het Evangelie gepredikt wordt, hoe eerbiedig, hoe alles zo ordelijk is.” Ja, dan kunnen ze kijken en zien in welke tijd we leven. U zult de Geest van God onder u zien bewegen, grote tekenen en wonderen en dingen zullen plaatsvinden. Als de zaak samenwerkt, wijst het de tijd aan. Maar als het niet werkt, dan is de tijd gestopt; het zal niet meer aangeven hoe laat het is. Dus als wij willen weten in welke tijd we leven, laat iedereen maar samen beginnen te werken in het Evangelie, elkaar lief te hebben, God lief te hebben, en de wijzers zelf zullen de tijd aangeven waarin wij leven. Geloof u dat? Zeker. Amen. De Here zegene u heel rijkelijk.

¹⁰¹ Vergeet het nu niet; kom deze week langs. En als u enigen van de zieken kent die binnenkomen, vertel het hun wanneer ze komen, zeg: “Mijn beste, ik wil je vragen. We hebben gebed voor de zieken zondagmorgen in de tabernakel. En, u bent al een poos ziek, nu, ik wil. . .”

“Wel, ik wil gaan. Ik heb altijd willen gaan.”

¹⁰² “Nu, ik heb net zondagavond een boodschap gehoord van een broeder daar van hoe we elkaar onze fouten moeten belijden en voor elkaar moeten bidden opdat we genezen mogen worden. Jakobus 5:14, 13, 14, 15, zie, dat wij elkaar onze fouten moeten belijden vóór wij zelfs voor genezing komen. Ja. Belijdt elkaar uw schulden en bidt voor elkaar.” Zie? Ziet u dat? Precies waar hij vanavond over sprak, het brengt de zaligsprekingen terug bij Markus 16. Breng dat bij elkaar, dan hebt u het, dan vinden genezingen plaats.

¹⁰³ Kijk naar Jezus, niets dan één bundel van liefde. Zie? Hij was God gemanifesteerd. Hij, God drukte Zich door Hem uit; geen wonder dat er wonderen en dergelijke gebeurden. Zijn nederig leven en toegewijd leven; kwam van God te zijn naar een Man te zijn hier op aarde om God door Zich uit te drukken. Dat maakte Hem wat Hij was. Ik heb altijd gezegd: “Wat Jezus God maakte, voor mij, was de manier waarop Hij Zich vernederde. Hij was zo groot, en toch kon Hij zo klein zijn.” Zie? Dat klopt.

¹⁰⁴ Moge de Here u in het bijzonder zegenen. Laten we nu opstaan en, voor we uit elkaar gaan. Laten we dat eens proberen (u kent het misschien niet, zuster), dat *Gezegend zij de band die bindt*. Laten we dat één keer zingen, wilt u? Geef ons het akkoord.

Gezegend zij de band die bindt
Onze harten in Christelijke liefde;
De gemeenschap van verwante gedachten
Is als die van boven.

¹⁰⁵ Terwijl we nu dit laatste vers zingen, laten we elkaars handen vastpakken: “*Wanneer wij uiteen moeten gaan*,” en gewoon zeggen: “God zegene u broeder, zuster. Ik ben zo blij hier vanavond met u te zijn.” Zie, zoiets dergelijks, en dan weer omkeren. Laten we het nu zingen.

Wanneer wij uiteen . . .
God zegene u broeder Neville!

Geeft het ons innerlijke smart;
Maar wij zullen nog verenigd in ons hart zijn,
En hopen elkaar weer te zien.

¹⁰⁶ Wat hebben wij de Here Jezus lief! Is het wel? Hoe . . .

Tot w'elkaar ontmoeten!
Tot w'elkaar ontmoeten aan Jezus' voeten; (tot
w'elkaar ontmoeten!)
Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar
ontmoeten!
God zij met u, tot w'elkaar weer ontmoeten!

Laten we onze ogen sluiten en dit nu in de Geest zingen.

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar
ontmoeten!

Tot w'elkaar ontmoeten aan Jezus' voeten;

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar
ontmoeten!

God zij met u, tot w'elkaar weer ontmoeten!

¹⁰⁷ Nu met onze hoofden gebogen. Wij zijn slechts kinderen, Gods kinderen. Laten we het neuriën. [Broeder Branham en de samenkomst beginnen *God zij met u* te neuriën—Red.] O, wat brengt dat de Geest van God naar ons! Zou u zich de dagen van vroeger kunnen indenken toen ze op platte rotsstenen zaten?

God zij met u tot w'elkaar weer ontmoeten!

¹⁰⁸ Met onze hoofden gebogen ga ik vragen of broeder Allen daar achteraan, een nieuwe broeder onder ons, of hij ons met een woord van gebed wil laten gaan. Broeder Allen.

VERNEDER UZELF DUT63-0714E
(Humble Thyself)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagavond 14 juli 1963 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org